

گرامی باد هشت مارس روز جهانی زن

۸ مارس روز جهانی زن، روز مبارزه برای نفی هر گونه تبعیض، نابرابری و ستم جنسی گرامی باد!

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستم‌دیده!

بار دیگر ۸ مارس (۱۷ اسفندماه) روز جهانی زن فرا رسید. از سال ۱۹۱۰ که روز جهانی زن به ابتکار کلارا زتکین، مبارز کمونیست آلمانی، در دومین کنفرانس بین‌المللی زنان سوسیالیست به تصویب رسید، هر ساله میلیون‌ها زن از سراسر جهان این روز را گرامی داشته‌اند. روزی که یادآور مبارزه‌ی زنان کارگری‌ست که برای کاهش ساعات کار و افزایش دستمزدها به پا خاستند. روزی که یادآور زنان کارگر و سوسیالیستی‌ست که خواستار حق رای برای زنان شدند و بدین ترتیب برابری حقوقی زن و مرد را فریاد برآوردند. اما تاریخ درس‌های دیگری نیز برای ما دارد.

زنان خشم، زنان عصیان، زنان انقلاب!

در حالی که زنان نقشی ممتاز در سرنگونی محمدرضا شاه داشتند، حکومتی بر سریر قدرت نشست و میراث‌دار شاه گردید که در تضییق حقوق زنان ده‌ها گام از سلف خود جلوتر بود. زنان که برای اولین بار در تاریخ ایران، چنین نقش وسیعی در یک جنبش اعتراضی که به قیام و تغییر حاکمیت سیاسی فرا رویید، داشتند؛ در کنار کارگران و خلق‌های تحت ستم، اولین قربانیان حاکمیت اسلامی شدند. زنان در زمره نخستین گروه‌های اجتماعی بودند که علیه ارتجاع اسلامی دست به اعتراض زدند و به خاطر دفاع از حق پوشش مورد تهاجم اوباشان خمینی قرار گرفتند. از ۱۷ اسفند ۵۷ که بزرگترین تظاهرات زنان به مناسبت روز جهانی زن در تاریخ ایران برگزار شد، اینک ۳۲ سال می‌گذرد. در طول این سال‌ها صدها زن به دلیل مخالفت با جمهوری اسلامی به دار آویخته شدند، حقیقتی تلخ و دردآور که در تاریخ ایران هرگز سابقه نداشته است. در طول این سال‌ها هزاران زن به زندان افتاده و بی‌رحمانه‌ترین و وحشیانه‌ترین شکنجه‌ها را تحمل کردند. در طول این سال‌ها هزاران زن راه تبعید را در پیش گرفتند و یا دندان خشم بر جگر خسته گرفته و در امید و انتظار پایانی، به حیات خود در زیر حجاب تحمیلی ادامه دادند. سرنوشت زنان ما، یکی از غمبارترین صفحات تاریخ سی‌و‌دو ساله‌ی اخیر ایران است. زنانی که در حکومت اسلامی نیمه‌ی مردم محسوب می‌گردند. زنانی که حتا از حق سرپرستی کودکان خود نیز محروم اند. زنانی که مجرم به دنیا می‌آیند و چه جرمی در حاکمیت اسلامی از این بدتر که زن باشی!!

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستم‌دیده!

۸ مارس نماد مبارزه زنان جهان، برای رهایی از ستمی‌ست که قرن‌ها بر زن اعمال شده است. ستمی که با تقسیم جامعه به طبقات آغاز گردید. مارکسیسم برای اولین بار ثابت کرد که بردگی زن، در ساختار اقتصادی و اجتماعی جامعه طبقاتی ریشه دارد. فرودست بودن زن از روزی آغاز شد که مالکیت خصوصی بر وسایل تولید به‌وجود آمد و باعث گردید تا از یک‌سو زن به مرد وابسته گردد و از سوی دیگر بر بردگی اجتماعی او صحنه گذاشته شد. رهایی واقعی زنان امکان‌پذیر نیست، مگر از طریق کمونیسم. تنها با از بین رفتن مالکیت خصوصی بر وسایل تولید است که زمینه‌های لازم فراهم می‌گردد تا زنان از بردگی خانگی و وابستگی به شوهر آزاد گردند. تفاوت اصلی جنبشی که رهایی واقعی زنان از هرگونه ستم را هدف اصلی خود قرار داده با جنبش‌های رفرمیستی که تنها خود را به برابری حقوقی محدود می‌کنند در همین است. مارکسیست‌ها نه فقط برای برابری حقوقی زن و مرد که در جای خود مهم و بارز است که برای برابری زن و مرد در تمامی عرصه‌ها مبارزه می‌کنند و معتقدند که این مبارزه جزئی از جنبش طبقاتی، جنبش سرکوب شوندگان، جنبش قربانیان سرمایه‌داری، جنبش قربانیان طبقات مسلط است و از همین روست که این جنبش و پیوند آن با جنبش کارگری، برای کارگران و مبارزه برای ایجاد جامعه‌ی سوسیالیستی اهمیت بسیار دارد.

این حقیقت که رهایی زن با انقلاب سوسیالیستی و برانداختن نظام سرمایه‌داری ممکن است، اکنون دیگر به موضوعی روشن و واضح تبدیل گردیده و تاریخ مبارزات زنان ثابت کرده است که پیگیرترین مبارزان جنبش زنان، کمونیست‌ها هستند.

زنان آگاه و مبارز! کارگران و زحمتکشان! روشنفکران مبارز!

"در هر جامعه‌ای درجه آزادی زن یک مقیاس طبیعی برای آزادی عمومی است" این سخنان را "فوریه" سوسیالیست برجسته‌ی فرانسوی حدود ۲۰۰ سال قبل بر زبان آورد که بیانگر اهمیت فوق تصور آزادی زنان در جامعه است.

اما برآستی وضعیت آزادی زنان در ایران چگونه است؟ آزادی بیان، آزادی حق پوشش، آزادی انتخاب همسر، آزادی مسافرت، کدام آزادی را زنان در ایران دارند؟ زن در فرهنگ اسلامی و در تحت حاکمیت جمهوری اسلامی تنها یک برده‌ی جنسی به حساب می‌آید. وقتی که دادگاه‌های اسلامی "عقرب سیاه" را که به ۳۰ زن تجاوز کرده تبرئه می‌کنند و آن‌گاه زنانی هم چون محبت محمودی و ریحانه جباری به جرم دفاع از خود در برابر تجاوز در همان دادگاه‌های اسلامی به اعدام محکوم می‌شوند، برآستی از کدام حقوق زن در زیر پرچم اسلام می‌توان سخن گفت؟!

از همین روست که خواست‌ها و حقوق زنان در برنامه‌ی سازمان فداییان (اقلیت) از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و سازمان ما در طول این سال‌ها با نگاه ویژه به جنبش زنان بر اهمیت آن پای فشرده و ضمن دفاع از خواست‌های زنان از جمله خواست‌های حقوقی‌شان، به نقد جریانات راست و رفرمیست در این جنبش پرداخته است.

اما در حالی که کمونیست‌ها برنامه‌های روشن و واضح در ارتباط با زنان دارند، اصلاح‌طلبان که سابقه‌ای طولانی در زیرپالگدمال کردن خواست‌های زنان دارند، با توجه به نقش ویژه زنان در اعتراضات اخیر، تلاش می‌کنند تا خود را حامی خواست‌های زنان جلوه دهند. آن‌ها بانگ برمی‌آورند که ما مدافع حقوق زنان هستیم اما چگونه؟ و چیست این خواست زنان؟ این جاست که آن‌ها سکوت اختیار می‌کنند و با کلی‌گویی تلاش دارند تا از زیر بار سوالات جنبش زنان شانه خالی کنند.

دلیل آن روشن است. هیچ جریان بورژوازی پاسخی به این خواست‌ها نمی‌تواند داشته باشد. این تنها کمونیست‌ها هستند که با مردم صادقانه سخن گفته و خواست‌های آنان را روشن و واضح بیان می‌کنند.

سازمان ما حکومت شورایی را به عنوان آلترناتیو حاکمیت کنونی مطرح کرده و معتقد می‌باشد که تنها با حکومت شورایی است که قدرت به صورت واقعی و نه صوری در دستان توده‌ها، کارگران و زحمتکشان قرار می‌گیرد. در برنامه‌ی عمل سازمان در ارتباط با اقدامات فوری این حکومت در مورد زنان با تیتیر " لغو تبعیض بر پایه جنسیت" آمده است:

"هرگونه ستم و تبعیض برپایه جنسیت باید به فوریت ملغاً گردد و زنان از حقوق کامل اجتماعی و سیاسی برابر با مردان برخوردار گردند. برخورداری زنان از حقوق و مزایای برابر با مردان در ازای کار مساوی.

زنان آزادند با برابری کامل با مردان در تمام شئون زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی مشارکت داشته باشند و به تمام مشاغل و مناصب در همه سطوح دسترسی داشته باشند.

تمام قوانین و مقررات ارتجاعی مربوط به تعدد زوج، صیغه، حق طلاق یک جانبه، تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض‌آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جدا سازی زن و مرد در موسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار و غیره و غیره باید به فوریت ملغاً گردند.

برابری حقوق زن و مرد در امر طلاق، ارث و تکفل اولاد

هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات شدیدی در مورد نقض آن‌ها اعمال گردد.

لغو حجاب اجباری و ممنوعیت هرگونه فشار و اجبار در مورد نوع پوشش زن. زنان باید از حق آزادی انتخاب پوشش برخوردار باشند.

آزادی کامل زن در انتخاب شریک زندگی خود. روابط خصوصی زن باید از هرگونه تعرض مصون باشد.

حق سقط جنین، باید بدون قید و شرط به رسمیت شناخته شود.

مرخصی زنان باردار یک ماه قبل و شش ماه بعد از زایمان بدون کسر حقوق، با برخورداری از امکانات پزشکی، درمانی و دارویی رایگان.

ممنوعیت کار زنان در رشته‌هایی که برای سلامتی آن‌ها زیان آور باشد.

برخورداری زنان از امکانات و تسهیلاتی نظیر شیرخوارگاه‌ها و مهدکودک‌ها در محل کار و زندگی. پدر و مادر یکسان می‌توانند از این تسهیلات برخوردار باشند".

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن

نابود باد ستم و تبعیض علیه زنان

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

کار - نان - آزادی - حکومت شورایی

سازمان فدائیان (اقلیت)

ششم اسفندماه ۱۳۸۹